گزارش یک

کبری آسوپار

مظلوم‌نمایی و فشار با «استعفای فرار»!

منتقدان دولت با پیشنهاد استعفای روحانی مخالف هستند، چه آنکه آن را استوار بر بهانه «نمی‌گذارند کار کند» و برای فشار بر حاکمیت و فرار از پاسخگویی می‌بینند وگرنه بعید است کسی از ماندن این دولت استقبال کند

روحانی استعفا کند یا نکند؟ این موضوعی است که برخلاف تصور اولیه، نه میان منتقدان دولت بلکه از سوی حامیان او مطرح شده است. شاید در میان منتقدان روحانی هم کسانی باشند که از رفتن روحانی استقبال کنند، اما جنس این دو خواسته با هم متفاوت است؛ یک سو به کنار رفتن رئیس‌جمهور برای بهبود اوضاع کشور می‌اندیشد و سویی دیگر نگران پایگاه اجتماعی حامیان روحانی یا همان اصلاح‌طلبان در انتخابات مجلس ۹۸ و ریاست جمهوری ۱۴۰۰ است. اینگونه است که در پیشنهاد استعفایی که حامیان روحانی طرح می‌کنند، مسیر فرار از مسئولیت را می‌توان دید؛ حامیانی که تلاش می‌کنند به هر نحوی، بار مسئولیت ناکارآمدی دولت را از دوش دولت و به تبع آن، از دوش خود بردارند و برای انتخابات مجلس و ریاست جمهوری آینده، خود را سبک کنند و بگویند تقصیر منتقدان است که «نمی‌گذارند دولت کار کند» و بار اصلی را روی دوش منتقدان دولت بگذارند اما آنچه این روزها درگیر آن هستیم، اتفاقاً از آن رو است که اجازه داده شده دولت تصمیم خودش را اجرایی بکند. تصمیم گرانی بنزین یا قبول برجام، تصمیم دولت بود کل حاکمیت، به اصرار دولت، با آن همراه شدند تا دولت کارش را بکند، نتیجه‌اش را هم البته دیدیم!

■ بهانه تکراری؛ نمی‌گذارند دولت کار کند!

عباس عبدی، طی یادداشتی در روزنامه اعتماد که متعلق به یکی از نمایندگان مجلس عضو فراکسیون امید است، پیشنهاد داده که حسن روحانی از ریاست جمهوری استعفا کند و همزمان با انتخابات مجلس، انتخابات زودهنگام ریاست جمهوری هم برگزار شود. او در یادداشت خود دلیل پیشنهادش برای استعفا را تند شدن انتقادات علیه روحانی می‌داند: «این روزها شنیدن و دیدن برخی سخنرانی‌ها علیه دولت و نیز رفتارهایی که انجام می‌دهند، هر فردی را نگران آینده کشور می‌کند. گویی که هیچ نظارت و هدایتی بر این نیروها وجود ندارد و آنان چشم بسته و با سرعت به سوی پرتگاه در حرکت هستند و تنها کسانی که قدری کنار نشسته‌اند و تماشا می‌کنند متوجه این خطر هستند، از این رو به طور جدی پیشنهاد می‌شود که نسبت به ادامه وضع موجود بازنگری شود.»

او سپس می‌نویسد: «هیچ حکومت و دولتی حتی در شرایط عادی نیز نمی‌تواند و مجاز نیست که با این حد از تنش مدیریت خود را تداوم دهد.» منظور او از تنش چیست؟ انتقادات علیه دولت، همین! و بعد راه‌حل‌هایی همچون معرفی مجدد کابینه یا گرفتن مجدد رأی اعتماد از مجلس را طرح و خود رد می‌کند و تأکید دارد که «مسئله اصلی همکاران نیستند، بلکه شخص رئیس‌جمهور مورد نظر است» و بعد راه‌حل سوم را به عنوان راه‌حلی که خود مدافع آن است، مطرح می‌کند: «راه‌حل سوم انتخابات زودرس ریاست جمهوری است؛ انتخاباتی که می‌تواند همراه با انتخابات مجلس انجام شود؛ مثلاً در اردیبهشت ماه یا حتی در اواخر اسفند ماه... هیچ چیزی کمتر از این نمی‌تواند نگاه مردم را در باور به اراده حکومت برای تغییر تحت تاثیر قرار دهد. این پیشنهاد حتماً مشکلاتی هم دارد ولی کدام راه است که فاقد مشکل باشد... آنچه قطعی است، ادامه راه کنونی بدترین شیوه است.»

جمله جالب توجه عباس عبدی این جمله است: «هیچ چیزی کمتر از این نمی‌تواند نگاه مردم را در باور به اراده حکومت برای تغییر تحت تاثیر قرار دهد» چرا حکومت؟ از چه زمانی این طور شده که عباس عبدی خارج از دایره حکومت و دولت روحانی، می‌تواند استعفای روحانی را تلویحاً منوط به موافقت حکومت و انجام آن را راهی برای باور مردم به اراده حکومت برای تغییر بداند؟ اصلاً برای تغییر فضایی که از عملکرد دولت اصلاح‌طلبان ناشی شده، چرا حکومت باید چنین باوری را به وجود بیاورد؟! چرا عبدی درخواست استعفا را مستقیماً خطاب به خود دولت طرح نمی‌کند؟ آیا به این دلیل نیست که او می‌خواهد توپ استعفا را به زمین حکومت بیندازد؟

جملاتی از عباس عبدی، یک سال قبل از انتخابات ریاست جمهوری سال ۹۶، جالب توجه است. او خرداد ۹۵ در مصاحبه‌ای می‌گوید: «جدا شدن اصلاح‌طلبان از آقای روحانی به این راحتی نیست یا آقای روحانی فکر کند اگر رأی آورده این رأی ناشی از سبد خودش است و می‌تواند متمایز باشد. چنین چیزی امکان ندارد و تردید نکنید اصلاح‌طلبان دور بعد از آقای روحانی دفاع می‌کنند و اصلاً نباید ذره‌ای تردید داشت.»

این سطح از حمایت را اکنون حکومت باید جمع کند یا اصلاح‌طلبان و جریانی که عباس عبدی یکی از روزنامه‌نگاران مهم آن است؟

■ استعفا یا ابزار فشار بر کشور؟!

پیشنهاد استعفا به دلیل مخالفت‌ها با دولت نوعی تحت فشار قرار دادن حکومت است. ترجمه ساده‌تری هم دارد: «نمی‌گذارند کار کنم، پس کنار می‌روم!» لذا با خود می‌گویند حکومت یا باید هزینه استعفا و کناره‌گیری دولت ۱/۵ سال قبل از پایان دوره ریاست جمهوری را متقبل شود یا آنکه دهان منتقدان دولت را ببندد تا کسی به دولت انتقادی نکند و مزاحم کار دولت نشود! دلیل مخالفت منتقدان دولت با پیشنهاد عباس عبدی هم از همین رو است، نه آنکه پیرامون اصل استعفا نظری داده باشند.

علاوه بر متن یادداشت عبدی، سابقه او هم در این زمینه به درستی چنین برداشتی کمک می‌کند؛ زمانی که محمدجواد ظریف به دلیل اختلافات درون دولت، کودکانه استعفا کرد و دیدار مهم رهبری با رئیس‌جمهور سوریه را به حاشیه برد، عبدی از اولین کسانی بود که در توئیتر، استعفای حاشیه‌ساز ظریف را تحسین کرد. در دوران اصلاحات هم وقتی دولت سیدمحمد خاتمی را در تنگنای کارآمدی دید، پیشنهاد خروج از حاکمیت داد. سال ۸۱ در حالی که تنها یک سال از دولت دوم خاتمی می‌گذشت، عبدی با همین استدلال امروز که «نمی‌گذارند دولت کار کند»، نوشت: «بخشی از نیروهای سپهر سیاسی جامعه ایران که قدرتمند نیز هستند، حاضر به پذیرش پیام رأی مردم نیستند...» و با بیان اینکه «باید عطای مسئولیت بی‌ابزار را به لقایش بخشید»، تلویحاً دولت را بی‌اختیار لازم دانست و خواستار کناره‌گیری خاتمی شد. این ایده در آن زمان به «خروج از حاکمیت» معروف شد.

این سابقه نشان می‌دهد عباس عبدی همواره ایده فرار از مسئولیت، فرافکنی در یافتن مقصر و انداختن تقصیر ناکارآمدی دولت اصلاح‌طلب بر دوش سایر نهادهای نظام را در ذهن دارد و زدن زیر میز بازی هنگام ناتوانی از ادامه راه را یک رویکرد سیاسی مناسب می‌داند!

■ استعفای فرار!

روحانی می‌تواند استعفا کند یا نکند، موضوع این گزارش بررسی موضوع رفتن یا نرفتن روحانی نیست اما اصلاح‌طلبان نمی‌توانند بهانه «نمی‌گذارند دولت کار کند» را برای دلیل استعفای او به کار برند. به جرئت می‌توان گفت هیچ دولتی از سال ۶۸ تاکنون، به قدر دولت روحانی، حکومت را راضی به عدم مخالفت با تصمیم‌های کلانش نکرده است. انتقاد هم که برای همه دولت‌ها بوده است. ماجرا چیست؟ عبدی و همفکرانش به این نتیجه رسیده‌اند که ادامه دولت روحانی، روزبه‌روز بیشتر پایگاه اجتماعی اصلاح‌طلبان را به دلیل حمایت شدیدی که شب انتخابات از او کرده‌اند، تحت تاثیر منفی قرار می‌دهد، از همین رو تلاش می‌کنند هم او را کنار بزنند و هم این کنار زدن، نام «عبور از روحانی» را به خود نگیرد. چه آنکه در آن صورت مجبور به پذیرش اشتباه خود در حمایت از روحانی خواهند شد و اعتماد مردم را برای انتخابات‌های آینده کسب نخواهند کرد، از این رو بهانه می‌آورند که انتقادات و تنش‌ها علیه دولت زیاد است و نمی‌شود کار کرد و ما آنقدر دلسوز کشور هستیم که از حق خود می‌گذریم و کنار می‌رویم تا دولت جدید بیاید و مهم نیست ما در قدرت هستیم یا نه، فقط امورات کشور پیش برود! گویی هم آنان نبودند که برای دستیابی به همین کرسی قدرت، چه دروغ‌ها که نگفتند و هزینه‌ها نتراشیدند.

امیدوار هم هستند، نظام وارد شود و با دفاع از روحانی، سطح انتقادات را کم کند. اگر هم روحانی استعفا کند که می‌گویند نگذاشتند دولت او کار کند و مقصر منتقدان هستند؛ بازی انتخاباتی و جناحی بدی که اصلاح‌طلبان در شرایط خاص کشور به راه انداخته‌اند و جز منافع جناحی گویی دغدغه دیگری ندارند.

هم از این رو است که منتقدان دولت با پیشنهاد عبدی برای استعفای روحانی مخالف هستند، چه آنکه مسیر و انگیزه این استعفا را فشار بر حاکمیت و فرار از پاسخگویی و پیشبرد منافع جناحی و آن را استوار بر بهانه «نمی‌گذارند دولت کار کند» می‌دانند و این پیشنهاد (و نه الزاماً هر پیشنهاد استعفای دیگر) را طرح شده در چارچوب برهم زدن آرامش کشور و برای فرار از پاسخگویی می‌بینند، وگرنه بعید است کسی از ماندن این دولت استقبال کند.

گزارش ۲ | مهدی پورصفا

در سفر ژاپن قرار است چه اتفاقی روی دهد

تکرار حربه سال ۸۸ در به دام انداختن دولت روحانی

پس از آشوب‌های آبان ماه سال ۸۸ که به بهانه سهمیه‌بندی بنزین آغاز شد، به نظر می‌رسد امریکایی‌ها با همان حربه سال ۸۸ یعنی استفاده از ضعف داخلی برای گرفتار کردن دولت در دام مذاکره به دنبال مذاکره مجدد با دولت به بهانه سفر حسن روحانی به ژاپن در اواخر هفته جاری هستند.

خبر سفر حسن روحانی رئیس‌جمهور کشورمان به ژاپن جزو پربیننده‌ترین اخبار در صدر خبرگزاری‌های دنیاست؛ سفری که قرار است اواخر این هفته انجام شود و تاکنون برنامه دقیقی از آن منتشر نشده است. در ظاهر این سفر برای توسعه روابط دوجانبه بین دو کشور انجام می‌شود اما اطلاعاتی که از این سفر در همان روزهای نخست به بیرون درز کرد نشان می‌دهد که بحث کاهش تنش در منطقه و مذاکره با امریکا در برنامه‌های جدی این سفر گنجانده شده است. در این میان مبادله ناگهانی دو زندانی در ایران و امریکا و برخی نقاط مخفی در خصوص آن این گمانه را برای برخی ایجاد کرده که ممکن است مذاکرات مخفی بین دو کشور به راه افتاده باشد که به توافقی بزرگ‌تر بینجامد؛ توافقی که می‌تواند این بار بحث‌های منطقه‌ای را هم در خود قرار دهد که مورد دوم به شدت مورد علاقه امریکایی‌ها نیز است.

در این میان برخی رسانه‌ها حتی مختصات توافق احتمالی آینده را هم منتشر کرده‌اند، به عنوان مثال نشریه رأی‌الیوم نوشته، توافق شده ژاپن ۱۹ میلیارد دلار از اموال بلوکه شده ایران که در آن کشور است آزاد کند. اگرچه این خبر از کانال‌های دیگری شنیده نشد اما بعید به نظر می‌رسد که ژاپن اقدامی برای رفع فشار از روی ایران بدون مجوز امریکا انجام دهد و امریکا که توانسته تهران را به دردسر اقتصادی بیندازد بعید است تصمیمی علیه سیاست خود اتخاذ کند، مگر اینکه ایران در پشت پرده تضمین بزرگی به امریکا داده باشد که آن هم دور از انتظار است. تمام این اخبار و اطلاع‌رسانی‌ها را می‌توان در کنار جوسازی‌های گسترده رسانه‌های طرف مقابل گذاشت که با آب و تاب از امکان یک توافق بزرگ با غرب آن هم در شرایط فعلی سخن می‌رانند، البته سخنان استوارت لوی وزیر خزانه‌داری امریکا و رابرت هوک رئیس میز ایران در وزارت خارجه امریکا به خوبی نشان‌دهنده برخی سیگنال‌های جدی به دولت در خصوص مذاکره است اما سؤال این است که حتی در صورت وضعیت مساعد برای چنین اقدامی نمی‌توان یک الگوی آشنا را در خصوص تلاش امریکایی‌ها برای آغاز ارتباط دید.

■ امریکا در سال ۸۸ چگونه دبه کرد

شرایط فعلی به خصوص به وجود آمدن مشکلات ناشی از سهمیه‌بندی بنزین را می‌توان با سال‌های بعد از سال ۸۸ مقایسه کرد؛ زمانی که شرایط داخلی کشور این تلقی را برای امریکایی‌ها ایجاد کرده بود که می‌توان بر سر برنامه هسته‌ای امتیازات جدی از نظام جمهوری اسلامی اخذ کرد، حتی امریکایی‌ها طرح‌های قبلی مذاکره را به طور کامل کنار گذاشتند و به دنبال تشدید فشار علیه ایران حرکت کردند.

این روند بعدها منجر به این شد تا فشارهای جدی علیه نظام جمهوری اسلامی در حوزه اقتصاد وارد شود. نگاهی به اظهارات و تیتر رسانه‌های غربی نشان می‌دهد چگونه وقوع فتنه در ایران غربی‌ها را به کرنش جدید در مقابل غرب امیدوار کرده است. روزنامه نیویورک تایمز در مطلبی که در تاریخ دوم ژانویه سال ۲۰۱۰ منتشر شده می‌نویسد، کارشناسان امور راهبردی اوباما در مصاحبه‌هایی گفتند سران نظامی و سیاسی ایران در حالی که کماکان مصمم به ساخت تسلیحات هسته‌ای هستند در نتیجه آشوب‌های خیابانی و نزاع‌های سیاسی داخلی تمرکز خود را از دست داده‌اند و انگیزه تولید سوخت هسته‌ای ظاهراً در ماه‌های گذشته از دست رفته است.

همچنین جو بایدن معاون رئیس‌جمهور امریکا ۲۷ آوریل ۲۰۱۰ در مصاحبه با شرق‌الاوسط گفت که نظام تهران شکننده و بیش از هر زمان دیگری در مقابل ملتش و در منطقه منزوی شده است. همچنین ماریو لیولا تحلیلگر امور ایران ۱۹ آوریل در مصاحبه خود با شبکه الجزیره می‌گوید نظام ایران در حال حاضر در وضعیت چانه‌زنی بسیار ضعیفی به سر می‌برد.

■ تشدید تحریم‌ها همزمان با ضعف داخلی در ایران

در حوزه عملیاتی نیز اقدامات امریکا برای تشدید تحریم‌ها علیه ایران به شدت اوج می‌گیرد. در اکتبر سال ۲۰۰۹ زمانی که هنوز درگیری‌ها در خیابان‌های تهران ادامه دارد، در واشنگتن اتاق عملیات جنگ اقتصادی به شدت علیه ایران فعال شده است.

در این جلسه دولت اوباما برای اولین بار در راستای تلاش برای ایجاد اجماع بر سر وضع تحریم‌های جدید علیه ایران با ۱۰ کشور متحدش در خفا تشکیل جلسه داد. این گروه که شرکت‌کنندگان در آن به طور غیررسمی نام ائتلاف کشورهای همفکر بر آن نهادند، شامل نمایندگان کشورهای گروه ۷، عربستان سعودی، امارات، استرالیا و کره‌جنوبی بود. چین و روسیه، دو کشوری که برای وضع تحریم‌های جدید علیه تهران ابراز بی‌میلی کرده‌اند در این اجلاس غایب بودند.

این جلسه در مقر وزارت خزانه‌داری امریکا و به ابتکار استوارت لوی، کارشناس دولت اوباما در امور تحریم‌های ایران برگزار شد. مقام‌های امریکایی این نشست را اولین جلسه از مجموعه‌ای از جلسات راهبردی در بین ۱۱ کشور با موضوع نحوه اجرای جریمه‌های مالی سنگین علیه تهران عنوان کردند. وزارت خزانه‌داری امریکا به طور ویژه در این جلسه هشت حوزه‌ای که واشنگتن احساس می‌کرد تهران در آنها آسیب‌پذیر است را مشخص کرد که این حوزه‌ها عبارتند از: تلاش‌ها برای قطع دسترسی ایران به پروژه‌های سوخت تصفیه شده، جریمه‌هایی علیه شرکت‌های بیمه ایران، طرح‌هایی برای قطع توانایی ایران برای استفاده از خدمات کشتیرانی بین‌المللی و کمپین‌هایی جدید برای فلج کردن بخش بانکی ایران.

همزمان با این اقدامات امریکایی‌ها تلاش‌های خود را برای تصویب قطعنامه‌های تحریمی در سطح جهانی گسترده‌تر کردند. اروپایی‌ها به دلیل حساسیت بیشتر به مسائل حقوق بشری به دلیل فتنه سال ۸۸ موافقت خود را با تشدید تحریم‌ها پیشاپیش اعلام کرده بودند.

همزمان فشارها و رایزنی‌های گسترده با چین و روسیه منجر به تصویب قطعنامه ۱۹۲۹ در بهار سال ۲۰۱۰ شد. ۱۰ جولای ۲۰۱۰ مجله تایمز هدف اصلی اوباما را از قطعنامه ۱۹۲۹ ایجاد شکاف میان مردم و حاکمیت عنوان می‌کند و می‌نویسد: اگرچه تحریم‌ها چندان مؤثر نبوده‌اند، اما دولت اوباما امیدوار است اقدامات جدیدی که منافع طبقه حاکم ایران را هدف قرار داده است، منجر به بروز شکاف عمیقی میان مردم و حاکمیت شود، به‌خصوص اینکه جنبش فوق درصدد است از معضلات رو به افزایش اقتصادی، برای فربه‌تر کردن و منسجم‌تر ساختن بدنه مخالفان رژیم بهره بگیرد و این چالش را تبدیل به فرصت کند.

■ امریکایی‌ها به دنبال تکرار حربه سال ۸۸

حالا هم به نظر می‌رسد که امریکایی‌ها در پی استفاده از همان فرمول برای مذاکره و فشار بر ایران باشند. در حقیقت بسیاری از کارشناسان غربی تصور می‌کنند نظام جمهوری اسلامی به دلیل فشارهای سنگین معیشتی و اقتصادی در طبقات پایین خود دچار نوعی شورش شده است، این در حالی است که این طبقات همواره پایگاهی اجتماعی برای ایران محسوب می‌شوند.

در چنین شرایطی پیشنهاد مذاکره جدی برای دولت روحانی که با کسری بودجه گسترده روبه‌رو است، می‌تواند بسیار جذاب است؛ کسری بودجه‌ای که عددهای مختلفی برای آن ذکر می‌شود اما نایب رئیس کمیسیون برنامه و بودجه مجلس رقم ۳۵۰ هزار میلیارد تومان را برای آن ذکر می‌کند. از سوی دیگر یک موفقیت ظاهری در این حوزه می‌تواند به امتیازی جدی برای دولت روحانی در انتخابات پیش روی مجلس شورای اسلامی تبدیل شود اما تمام این امتیازات در مقابل تجربه‌های چند سال اخیر رنگ می‌بازد. واقعیت این است نقشه سال ۸۸ به گونه‌ای دیگر در حال تکرار است و هدف این است که دولت روحانی در این دام بیفتد؛ دامی که تنها به یک امتیاز ظاهری برای دولت در حال استیضاح ترامپ تبدیل خواهد شد.

دولت ترامپ نیز به خوبی نشان داده که تنها به دنبال دادن امتیازات ظاهری به طرف مقابل است و هیچ گاه به سمت یک توافق واقعی حرکت نمی‌کند؛ همان پروسه‌ای که در مورد مذاکره با کره‌شمالی تکرار شد. دولت روحانی اگر چه ممکن است با رد پیشنهاد امریکایی‌ها مورد فشار بیشتری قرار بگیرد، اما بدون شک از دام یک توافق بد فرار خواهد کرد.

در کنار این برداشتن جدی گام‌های مرتبط با کاهش تعهدات هسته‌ای نیز می‌تواند عامل خوبی برای این باشد که کشورهای غربی به تعهدات خود در برجام عمل کنند.

دنیای مجازی

■ گشایش تحریمی برای تنفس مصنوعی به غرب‌گراها

سیدنظام‌الدین موسوی، فعال رسانه‌ای در صفحه توئیتر خود نوشت: «گویا قرار است پس از سفر رئیس‌جمهور به توکیو، گشایش‌هایی مقطعی از سوی ژاپن و سوئیس در تحریم‌ها ایجاد گردد تا در آستانه انتخابات مجلس یک تنفس مصنوعی به جریان غرب‌گرا داده شود. قطعاً مردم دیگر فریب آرام‌بخش‌های موقت را نمی‌خورند، اما دولتمردان هم خوب است منافع ملی را قربانی این بازی‌ها نکنند.»

■ امریکا سفر ژاپن را لایک کرد!

محمد ایمانی تحلیلگر مسائل سیاسی و فعال رسانه‌ای در کانال شخصی خود در تلگرام نوشت: استیون منوچین وزیر خزانه‌داری امریکا امروز (دیروز) گفت: تحریم‌ها و مجازات‌های اقتصادی علیه ایران را فقط هنگامی برمی‌داریم که ایران شرط‌های اصلی واشنگتن را بپذیرد. این چندمین بار است که رؤیاپردازی مذاکره، به سبک امریکایی لایک می‌خورد!

آیا از این اظهارات، کمترین نشانه‌ای مبنی بر تنازل امریکا از بدعهدی و زیاده‌خواهی‌اش برمی‌آید؟ آنها صراحتاً می‌گویند ایران باید ابطال برجام را - با همه خسارت‌هایش - بپذیرد و به توافق هسته‌ای جدید با محدودیت‌های بیشتر راضی شود، برنامه موشکی خود را متوقف (در واقع واگذار) کند و اقتدار و امنیت منطقه‌ای‌اش را به دست خود از بین ببرد و این البته، آغاز باج‌خواهی‌هاست و نه پایان آن.

توانمندی موشکی و نفوذ منطقه‌ای، سرمایه‌ای نیست که پس از واگذاری و مشاهده عهدشکنی مجدد امریکا، بتوان به سادگی احیا کرد و چون تحریم‌ها دست خود امریکاست، توافقی غیر از برجام هم دارای کمترین تضمین نیست. تنها راه مهار تحریم‌ها، قدرتمند شدن و بی‌اثر کردن آنهاست. اظهارات دیروز مقام امریکایی ثابت کرد ادعای میانجیگری ژاپن در سفر روحانی به توکیو، فریب و سرابی بیش نیست. امریکا فقط تسلیم می‌خواهد و حاضر نیست حربه اقتصادی را به هیچ قیمت کنار بگذارد. شیطان بزرگ صراحتاً دشمنی می‌کند. اگر ما خود و مردم خویش را نفریبیم، او نمی‌تواند.

■ گزارش کدام نهاد امنیتی برای آیت‌الله جنتی مهم است؟

کانال اطلاع‌رسانی شورای نگهبان گزیده‌ای از سخنرانی دیروز کدخدایی سخنگو و قائم مقام دبیر شورای نگهبان در جمع مسئولان پلیس امنیت و اطلاعات کشور را منتشر کرد:

در سال ۸۸ دشمن و عده‌ای فریب‌خورده تلاش کردند انتخابات را ناسالم جلوه دهند، اما شورای نگهبان پاسدار رأی ملت بود. دبیر، اعضا و کارشناسان شورای نگهبان اعتماد ویژه‌ای به گزارش‌های ارسالی نیروی انتظامی دارند. در برخی مقاطع هیئت‌های اجرایی به وظایف خود به درستی عمل نکردند و بسیاری از افراد فاقد شرایط را تأیید صلاحیت کردند که البته با هوشیاری هیئت‌های نظارت، این افراد تأیید صلاحیت نشدند. دولت و مجلس با تلاش برای بهبود مسائل معیشتی و اقتصادی مردم نقش بسزایی در افزایش مشارکت مردم در انتخابات دارند.

■ دعوت به آشوب در ایران از قلب امریکا

کانال تلگرامی سکرت نوشت: اکانت‌ها و روبات‌های طیف‌های مختلف ضدانقلاب در روزهای اخیر با عملیات مشترک روی یک هشتگ واحد در توئیتر در پی ایجاد موج دوم آشوب‌ها هستند. آنالیز جغرافیایی این فعالیت‌ها نشان می‌دهد کمتر از یک درصد توئیت‌های مرتبط با این موضوع از داخل ایران ارسال شده و الباقی از یگان تروریسم مجازی داخل امریکا منتشر می‌شود.

برخی معتقدند ناظر به استفاده از فیلترشکن و تغییر آی.پی، این آنالیز جغرافیایی دارای اعتبار نیست، در صورتی که با استناد به آنالیز جغرافیایی هشتگ بازیگران آشوب می‌توان این ادعا را رد کرد چراکه با توجه به استفاده از فیلترشکن توسط کاربران ایرانی ۱۰۰ درصد این هشتگ از داخل ایران منتشر شده است. پیش از این نیز مثلث تروریسم فضای مجازی (عبری-عربی-امریکایی) هشتگ «العراق ینتفض» را با ارسال ۷۹ درصد توئیت‌ها از عربستان، داغ و اعتراضات را به سمت خشونت هدایت کردند.

گزیده خبر

فرمانده کل ارتش:

ترفند دشمنان عملیات روانی با سوءاستفاده از مشکلات معیشتی و اقتصادی است

فرمانده کل ارتش با بیان اینکه ترفند جدید دشمنان عملیات روانی با سوءاستفاده از مشکلات معیشتی و اقتصادی مردم است، گفت: اگر دیروز اماکن حیاتی و حساس هدف بمباران و موشک دشمنان بود، امروز امید و انگیزه مردم به ویژه جوانان آماج بمباران تبلیغاتی و رسانه‌ای دشمنان است.

به گزارش فارس، سرلشکر سید عبدالرحیم موسوی فرمانده کل ارتش جمهوری اسلامی ایران در پنجمین آیین تحلیف و اعطای سردوشی به دانش پژوهان آموزشگاه‌های ارتش، گفت: دوران معاصر پر از حوادث گوناگون است اما بدون تردید نقطه عطف و مبارک این دوران، پیروزی انقلاب شکوهمند اسلامی است. تا قبل از آن جهان بین دو ابرقدرت شرق و غرب تقسیم شده بود و این دو ابرقدرت بودند که برای کشورها و ملت‌ها تصمیم می‌گرفتند و ایران عزیز ما هم از این قاعده مستثنی نبود. وی ادامه داد: انقلاب اسلامی ایران با تکیه بر آموزه‌های دینی و مردم ندای استقلال سر داد و علاوه بر آن پرچمدار مبارزه با نظام سلطه در جهان شد. از همان روزهای اول انقلاب، نظام سلطه به سرکردگی امریکا هر کاری که از دستشان برآمد، علیه مردم ایران انجام دادند اما به حول و قوه الهی نهال نوپای انقلاب امروز به درخت تنومند ۴۰ ساله تبدیل شده که هیچ طوفانی قادر به آسیب زدن به آن نیست.

فرمانده کل ارتش تصریح کرد: ملت ایران در کوره حوادث آنچنان آبدیده‌اند که در هر مبارزه‌ای سربلند و پیروز بیرون می‌آیند.

امیر سرلشکر موسوی با بیان اینکه ترفند جدید دشمنان عملیات روانی با سوءاستفاده از مشکلات معیشتی و اقتصادی مردم است، افزود: اگر دیروز اماکن حیاتی و حساس هدف بمباران و موشک دشمنان بود، امروز امید و انگیزه مردم به ویژه جوانان آماج بمباران تبلیغاتی و رسانه‌ای دشمنان است. وی یادآور شد: مقام معظم رهبری (مدظله‌العالی) در بیانیه گام دوم انقلاب می‌فرمایند که امروز نخستین و ریشه‌ای‌ترین جهاد، پرورش نهال امید و راندن ترس و نومیدی از خود و دیگران است. با این معیار، امروز هر کس کاری کند که مردم را ناامید کند به نفع دشمن کار کرده است. هر کس حرفی بزند که باعث ناامیدی مردم شود، در زمین دشمن بازی می‌کند و هر کس کاری بکند یا حرفی بزند که به واسطه آن امید مردم را خدشه‌دار کند، دانسته یا ندانسته به نفع دشمن کار کرده است.

امیر سرلشکر موسوی گفت: به شما جوانان عزیز که با شرکت در یک مسابقه چند ۱۰ هزار نفری موفق شدید لباس سربازی ارتش اسلام را بر تن کنید و در خیل مجاهدان دفاع از اسلام، انقلاب، نظام، کشور و مردم قرار گیرید، تبریک عرض می‌کنم. فرمانده کل ارتش ادامه داد: این انگیزه و تلاش‌های مومنانه شما نماد امید، شادابی، سرزندگی و بی‌هراسی است. حضور شما در صف دفاع از آرمان‌های انقلاب، نماد دفاع ابدی از نظام انقلابی و پایبندی همیشگی به ارزش‌های انقلابی است.